

Прироси *м. св.* — ситна роса, пошелъ мелкій дождь: Темен са облак зададе Та ситна роса прироси: *Пс. 11—12 р. 153.*

Присадъ *с. ж. 1)* привитое (дерево): Тази яблока е присадъ. — Махвать ся връзъ-ты отъ присады-ты, ако сж ся хванъли добръ. *Л. Д. 1870 р. 183. 2)* особый родъ крупной груши, *син. крушакъ.* Червенаци, червендаци — коравите и червените присаде, круши. *Кн. 74. 3)* прививная оспенная матерія: Сипаница, отъ кожто ся зима присадъ (боль, мал, вакцина). *Л. Д. 74 р. 84.*

Присаждъ *м. св. Присаждамъ* *м. дл.* привью, — виваю. **Присаждане** *с. с.* прививка: Къту (изданъки и младочки) ся захванътъ, подиръ годинъ или по-късно, присаждать ги отъ опитоменья. А присаждане става, Кога ся развижтъ, додъ нѣ сж' юще цвѣтили, къту прирѣжътъ равно съ тривонъ или косерь стѣбло овощкъ, кож щать присажда, или единъ само клонъ, разцѣвлять съ дървено клинче малко нѣщо между коръ и дърво, и тамо вжъхвътъ клонче изострено на клинъ отъ питомъ овощкъ того рода, или другого, и къту го замажътъ съ лайна или съ воскъ, завързвътъ го съ платно на около или съ коры отъ друго дърво. *Пж. 62—63.* Чистать ся израстлы-ты клончета отъ странъ на присадено-го. *Л. Д. 1870 р. 185.*

Присвръщамъ се *м. св. (Макед.)* присватаюсь: Азе, знаи, майко, присваршифъ сѣ, — одъ града Сланкаменъ. *М. 173.*

Присегна *са м. св. 1)* протяну руку: Присегна си, присегна си. Та си пушка хвана, Пушка гегалия. *Л. Д. 1876 р. 149. 2)* нагнусь, наклонюсь: Аз ъ понсках една ябълка Ти не ми даде ни весел поглед, Аз си присегнах, та ж цѣлунах, Ти ми ги даде със кошничка-та. *Д. 62, 6—9. ср. прѣсегна са.*

Присилъ *м. св. Присилвамъ* *м. дл.* принужу, — даю: Нѣ поже мж присилваш до толкосъ, ще ти то кажъ. *Х. I, 13.* **Присилване** *с. с.* принужденіе: Всяко присилваніе и всякой скокъ е извънъ силъ-тъ на дѣтца-та. *Л. Д. 1869 р. 188.*

Присимосувамъ са *м. дл.* преображаюсь, притворяюсь: Тога сж Богдана дусети Чи ѡнчо си е змай И сж е члякъ присимосуваль Дуръ да си нѣя измаи. *D. S. 6, 69—72.*

Присипъ *м. св.* подольо, налью: Присипи ми малко чорбѣ. — Олуци бадемы-ты на имъ присипи малко воджъ. *Л. Д. 1872 р. 255.*

Прискрѣбенъ *пр. Прискрѣбно нар.* грустный, — но; печальный, — но: Но лицето му ми са видѣ толкози блѣдно, толкози прискрѣбно (*si triste*), и толкози строго, що не можахъ да осѣтъ отъ туй нѣкоя радостъ. *Т. 65.* Той ма гледаше прискрѣбно (*tristement*) съ очи пълны отъ едно яѣжно съчувствіе. *Т. 66.*